

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΔΩΔΕΚΑΣΥΛΛΑΒΟΣ
(Κ. Χρυσόγελος, «Βυζαντινή γραμματεία του 12ου αιώνα»)

Γενικά χαρακτηριστικά:

Συνδυασμός **προσωδίας** (ιαμβικός τρίμετρος: *για το μάτι*) και **δυναμικού τόνου** (νέα χαρακτηριστικά: *για το αφτί*) = Ταυτόχρονα **προσωδιακό** και **τονικό** μέτρο.

Προσωδία:

x – υ – | x – υ – | x – υ –

Τομή:

5μερής (μετά την πέμπτη συλλαβή: 5+7) ή **7μερής** (μετά την έβδομη: 7+5)

Δυναμικός τονισμός:

-Τόνος συνήθως στην προτελευταία συλλαβή (**παροξυτονία**).

-Τόνος ημισιχίου (με βάση τη συχνότητα, από το συχνότερο στο σπανιότερο):

Στην 5μερή είναι 5, 4, 3, στην 7μερή είναι 5, 6, 7.